

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

nouo iacto aggere, ac ponte facto cum instarent expugnationi, ferunt excreuisse Storā fluuium per diem bis in eandem altitudinem, vt ponte deiecto ciues tueretur, Danis exclusis: Dies erat proxima nata virginis Mariae: Visa est sublimi supra oppidū diua Virginis imago, quā sanctè, qui viderunt, venerati, ex illo die religiosissimè coluerunt. Perseuerat in hodiernū memoranda rei memoria, appellaturq; hodiè ciuium dies. Exindè verò nihil magnū per aliquot annos gestū legitur, huius adolescentis comitis primauo tempore. Nam Albertum quendam Holsatia comitem proxima tempora monstrabant: qui vndè sit ortus, in annalibus mira taciturnitas: Sed à nobis suo tēpore ostēdetur, quis, & vndè fuerit. Mira scriptorum vel simplicitas, vel negligentia: Comitē ferunt Holsatia, sed vt Melchisedech, sine patre, sine matre pueriliter introducūt: nos originem pandemus: Iam hoc cōmonuisse sufficiat. Hoc tēpore rogatu nobilis domina, missum in prouinciam adolescentem Adolphum, qui per gradus, quos infra memorabimus, excreuit in virū maximum, & fortitudine, & religione singularem.

CAPVT XXIII.

INterim verò Philippus & Otto reges, mutuis se viribus attriuere saepe concurrētes, & quaquādam impar viribus Otto videretur, exitu tamen praelij par saepe est inuentus, aliquot vulneribus exceptis, quod ipse manu promptus sese pugnantibus immisceret. Et Wilhelmus comes Iuliaci, cum partes Ottonis diu fouisset, auersus, cepit literis agere apud Philippum, si gratiam aliquam apud ipsum iniret, nōsse se viam, qua Coloniensem archiepiscopum, qui maximè Ottonē tueretur, & nonnullos alios principes, Ottonis lateri detraberet. Constituitur ea de re à Philippo locus ad colloquium: Cōuenit in-

ter eos, vt si quod polliceretur efficeret, acciperet à rege prædiū, quod sexcentas præstaret annuas marchas. & Wilhelmus pollicitus operam, conuenit Adolphū archiepiscopum Coloniensem: Vides, inquit, quò res vergat: Quid nitimur in aduersum flumen? Totus Philippo orbis consentit: Generis nobilitas, morum probitas, rerū magnificètia pro illo faciunt: Proindè quò nos Deus ire iubet, nè reluctemur: Placeat tibi consilium meum, vt Ottone relicto, Philippū sequamur: Hac stat parte iustior causa. His atq; alijs verbis motus Adolphus, & Wilhelmo non refragatur: Eoq; res peruenit, vt missis inuicem crebrioribus nuncijs, Philippum Adolphus Aquisgranum perductum, regem consecraret. Displicuit ea res plurimum Colonienfi capitulo & populo, ita vt in faciem resisterent archiepiscopo suo: quid tantoperè variaret: ipsum esse, qui Ottonem summo pontifici commendasset: nunc versa sententia, illum sine causa reprobaret. Cumq; archiepiscopus in cepto suo persisteret, missæ sunt à capitulo & populo literæ ad summum pontificem, archiepiscopi fluxam fidem accusantes. Vocat Papa pontificem, vt veniat infra mensem & dimidium obiectis responsurus. Ille, neglecto ecclesiæ mandato, domi resedit. Dati sunt iudices, canonicus & duo parochiales: qui cum legitime citatū monerent, vt errori suo renunciaret, alioqui excommunicatum deicerent sede sua, & idoneum alium præficerent ecclesiæ ad formam apostolici mandati. Sed archiepiscopus omnia cōtempnit. Ergò cū non acquiesceret monitis delegatorum, post excommunicationem, interdicto supponitur, & omnibus inforDESCENS deponitur, & Bruno Bunnensis præpositus in locum eius eligitur: Ad quod exequendum maiores persona delegantur. Libet inferere apostolicam epistolam sub bulla missam.